



จริยธรรมสื่อมวลชน-ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
และสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง
ณัฐยา บุญภักดี กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ ประเทศไทย



“ผู้หญิง” ในสื่อ



” Knowledge is a Man's World

In TV and radio shows, 4 out of 5 experts are men.

On any given topic, the presenter is surrounded on average by 20% of women experts and 80% men.

Some very serious weekly TV shows only have 2% of women experts per year.

Natacha Henry, Writer, lecturer and broadcaster, France



the everyday sexism project

The Everyday Sexism Project exists to catalogue instances of sexism experienced by women on a day to day basis. They might be serious or minor, outrageously offensive or so niggling and normalised that you don't even feel able to protest. Say as much or as little as you like, use your real name or a pseudonym – it's up to you. By sharing your story you're showing the world that sexism *does* exist, it *is* faced by women *everyday* and it *is* a valid problem to discuss.

If you prefer to e-mail me at laura@everydaysexism.com I can upload your story for you instead. Follow us on Twitter (and submit entries by tweet) at @EverydaySexism.

add your story

name

new code

live feed

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 »

Miranda

This summer I was living in Bloomsbury - on my way home one night, I had to walk through a little arcade to my street - It was midnight maybe, and two men stumbling back from a pub were in the same alley, coming towards me. As a woman, even in a safe, '1st world' city like London, instinctually this is always a scary situation - to be alone on the street with two drunk men in the vicinity. So they passed, saying 'hey baby', and other comments which I ignored. Then they yelled back (because of my silence) 'you're just a stuck up Bitch, paying £350 a week for a flat here...' (me, inside laughing - if only they knew the great deal I was getting on rent!) Then contemplating it later I thought, how sad that my first reaction after this, was one of relief, as if 'that didnt go so badly'. All they did was call me a bitch.

Megan

I live in a lovely area, mostly families and the elderly, sense of community yet weekly I get comments from men passing me "nice legs" "alright gorgeous" "you and me tonight baby", can't stand it, its not a compliment, its not nice, its scary and uncomfortable! I know many people experience much worse but it shouldn't be happening at all!

WHY???

I am 14 and at a co-ed school in Australia so it's quite warm during summer, anyway, it was casual clothes day where we get to wear anything from home, well, for the boys. Boys are allowed to wear shorts and singlets and yet us girls aren't allowed any shorts above our knees and our shoulders and collar bones have to be covered. I asked one of my teachers why this was and he replied with, "because you will distract the boys in the class, you have to be fair" how is this is any way fair!

“ผู้หญิง” ในสื่อ



Global Media Monitoring Survey Project 2005 และ 2010

- 20% ของข่าวทั้งหมด เป็นข่าวเกี่ยวกับผู้หญิง
- 14% ของข่าวการเมือง เป็นข่าวนักการเมืองผู้หญิง
- 20% ของข่าวธุรกิจ เป็นข่าวผู้หญิงนักธุรกิจ
- 42% ของผู้หญิงที่เป็นข่าว คือเซเลบ
- 13% ของข่าวทั้งหมด เป็นข่าวเกี่ยวกับผู้หญิง
- 46% ของข่าวนำเสนอ ภาพลักษณ์เหมารวม
- 19% ของข่าวการเมือง เป็นข่าวนักการเมืองผู้หญิง
- 20% ของข่าวธุรกิจ เป็นข่าวผู้หญิงนักธุรกิจ

Major media industries do not perform well in gender representation across the world, with only a few exceptions. The Global Media Monitoring Project survey reported that the world we see in the news is a world in which women are virtually invisible” (Gallagher 2005). According to the survey, women are dramatically under-represented in the news, with only about one-fifth of news subjects being female (the topic of the news stories or interviewees). There was no single news topic in which women outnumbered men as newsmakers: only 14% of political stories were women and 20% of business news focused on women. Women are more prominent in the media as celebrities (42%), royalty (33%) or “ordinary” people. In 2010, the survey reported that only 13% of all stories focus specifically on women. 35% of all stories reinforce gender stereotypes. Politics featured 19% women and figures for business stories remained unchanged in 2010.

“ผู้หญิง” ในสื่อ



- การนำเสนอผู้หญิงในเชิงวัตถุทางเพศปรากฏสูงมากในแวดวงสื่อและสื่อโซเชียล ส่งผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ตนเองของผู้หญิงและเยาวชน
- การฉีกกำลังกันระหว่างการตลาดและสื่อ ส่งผลให้ความเป็นวัตถุทางเพศของผู้หญิงยิ่งถูกขบขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมบันเทิง
- ส่งผลให้เยาวชนเรียนรู้จัก “ไอดอล” ของความเป็นหญิงแต่เฉพาะในมุมของความเป็นวัตถุทางเพศ บทบาทผู้หญิงในมิติอื่นๆ ที่สำคัญต่อสังคมถูกกลบหาย
- และยิ่งตอกย้ำ “การเหยียดเพศ” หรือ sexism หนักขึ้นกว่าเดิม
- สุดท้ายทั้งสังคมเสียประโยชน์จากการที่ผู้หญิงทุกรุ่นถูกจำกัดศักยภาพในการพัฒนาบทบาททางสังคม

เสรีภาพสื่อ

เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น



เสรีภาพของสื่อ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาสังคม การพัฒนาความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ แต่ไม่ใช่สิทธิที่เอกเทศในตัวเอง หากแต่ยึดโยงกับสิทธิมนุษยชนด้านอื่นๆ เช่น สิทธิในชีวิตศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัว



John Lund/Stephanie Roeser via Getty Images

แนวทางการนำเสนองาน เกี่ยวกับความรุนแรงต่อ ผู้หญิง

โดย
กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ

หลักการ



- ต้องเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิของผู้เสียหายในทุกกรณี
- ในการสัมภาษณ์และนำเสนอเรื่องของผู้เสียหาย ต้องให้ความสำคัญแก่สิทธิความเป็นส่วนตัวและการปกปิดสถานะบุคคล มุ่งเน้นการเสนอมุมมองความคิดของผู้เสียหาย มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
- ประโยชน์สูงสุดของผู้เสียหายคือเป้าหมายของการดำเนินการทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง
- ต้องนำอายุและวุฒิภาวะของผู้เสียหายเข้ามาพิจารณาด้วยเสมอ (ไม่มุ่งแต่เรื่องสิทธิของผู้เสียหายเพียงอย่างเดียว)
- ต้องปรึกษาผู้ใกล้ชิดผู้เสียหายเสมอเพื่อป้องกันผลกระทบทางลบจากการเป็นข่าว
- ต้องไม่ระบุเรื่องราวหรือภาพของผู้เสียหาย ญาติ คนรู้จัก ที่อาจเปิดเผยสถานะบุคคลและส่งผลให้ตกอยู่ในความเสี่ยง (แม้จะใช้ชื่อสมมติหรือปกปิดที่อยู่แล้วก็ตาม)

แนวทางการสัมภาษณ์



- อย่าทำให้เสียหาย หลีกเลียงคำถาม/คำพูดในเชิงตัดสิน หรือไม่ละเอียดอ่อนต่อค่านิยม/ความเชื่อ ไม่ทำให้ผู้เสียหายรู้สึกอับอาย หรือถูกสะกิดบาดแผลในใจ
- เลือกผู้ให้สัมภาษณ์โดยไม่กีดกันทั้งเรื่องเพศ เชื้อชาติ อายุ ศาสนา สถานภาพสังคม ระดับการศึกษา หรือความพิการ
- เสนอข้อเท็จจริงที่มาจากปากคำของผู้ให้สัมภาษณ์เท่านั้น ไม่สร้างเรื่อง
- แจ้งให้ผู้ดูแล “ผู้เสียหาย” ทราบก่อนเสมอว่าจะสัมภาษณ์เพื่อวัตถุประสงค์อะไร และจะนำข้อมูลไปใช้อย่างไร
- ถ้าเป็นไปได้ให้ขอคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการสัมภาษณ์ การถ่ายภาพนิ่ง ภาพวิดีโอ และต้องให้ผู้เสียหายทราบว่าภาพและเสียง/เรื่องจะถูกนำไปเผยแพร่อย่างไรบ้าง กรณีเป็นผู้เยาว์ ต้องขออนุญาตจากผู้ดูแล/ผู้ปกครอง
- เอาใจใส่เรื่องสถานที่สัมภาษณ์/บริบทในการสัมภาษณ์ เช่น ไม่ควรมีทีมงานหลายคน สังเกตว่าผู้ให้สัมภาษณ์อยู่ในอิริยาบถที่สบายหรือไม่ อึดอัดหรือไม่ ระวังเรื่องสถานที่สัมภาษณ์ที่อาจเปิดเผยตัวตนผู้เสียหายด้วย

แนวทางการเสนอเรื่องของผู้เสียหาย



- ไม่ตัดสินใจ/ตีตรา/ซ้ำเติม รมั้ดระวังทั้งผลกระทบระยะสั้นและระยะยาวจากการนำเสนองเรื่องของผู้เสียหาย
- ใช้ภาพและเรื่องที่ถูกต้องเสมอ อย่าสร้างเรื่อง/ภาพ
- กรณีเป็นผู้เยาว์อายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องไม่เปิดเผยตัวตนทุกกรณี
- ในกรณีที่มีความเสี่ยงจะตกอยู่ในอันตราย ต้องปกปิดตัวตน/สถานะบุคคลของผู้เสียหายเสมอ เช่น เปลี่ยนชื่อ/นามสกุล ปกปิดที่อยู่ ปกปิดสถานะบุคคล/สถานภาพทางสังคม
- ในบางกรณี อาจเปิดเผยตัวตนของผู้เสียหายได้ เช่น ผู้เสียหายเป็นผู้มาติดต่อสื่อเองและต้องการใช้สิทธิของตน , ผู้เสียหายเป็นผู้เข้าร่วมโครงการสร้างความเข้มแข็งและต้องการเปิดเผยตัวตน เป็นต้น
- ในกรณีที่ไม่แน่ใจในความปลอดภัยของผู้เสียหาย ให้รายงานแบบสถานการณ์ทั่วไปแทนการระบุตัวบุคคลแบบเจาะจง

**ในการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้นการ
สะท้อนทัศนคติสู่สังคม ผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อมวลชนจึง
จำเป็นต้องตระหนักถึงผลกระทบที่ติดตามมา**

กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ ประเทศไทย
www.thaiunfpa.org
Facebook: UnfpaThailand